नपुनरन्यथामंतव्यंयतोऽस्मिन्नेवावतारेतत्प्रभावोनिरतिशयोदृष्टइत्याह मर्त्येनेति यमेनस्वलोकंप्रतिनीतंगुरुसुतंमर्त्येनतेनैवशरीरेणयअनयत्आ
नीतवान् शरणदः शरणागतरक्षकः त्वांचब्रह्मास्त्रदग्धंयोरक्षितवान् यश्चांतकानांमंतकमपिईशंश्रीरुद्रंबाणसंग्रामेजितवान् मृगयुंलुब्धकम् सदेहं
स्वःस्वर्गमनयत् निन्ये असौस्वावनेस्वरक्षणेअनीशःअसमर्थःकिम् ॥१२॥ ननुयदिसमर्थःतर्हिकिंचित्कालमत्रैवतेनैववपुषाकिंनातिष्ठत्तत्राह त
थाऽपीति यद्यपिउक्तप्रकारेणअशेषस्यजगतः चराचरस्यस्थित्यादिषुअनन्यहेतुर्निरपेक्षएवकारणम् स्वयंयद्यस्मादशेषशक्तिधृक् तथाऽपियाद

मर्त्येनयोगुरुसुतंयमलोकनीतंत्वांचानयच्छरणदःपरमास्त्रदग्धम्॥ जिग्येंऽतकांतकमपीशमसावनीशः
किंस्वावनेस्वरनयन्मृगयुंसदेहम्॥ १२॥ तथाऽप्यशेषस्थितिसंभवाप्ययेष्वनन्यहेतुर्यदशेषशक्तिधृक् ॥
नैच्छत्प्रणेतुंवपुरत्रशेषितंमर्त्येनकिंस्वस्थगतिंप्रदर्शयन् ॥१३॥ यएतांप्रातरुत्थायकृष्णस्यपदवींपराम्॥
प्रयतःकीर्तयेद्भक्त्यातामेवाप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ १४ ॥ दारुकोद्वारकामेत्यवसुदेवोग्रसेनयोः ॥ पतित्वाच
रणावस्रैर्न्यषिंचत्कृष्णविच्युतः ॥ १५ ॥ कथयामासनिधनंवृष्णीनांकृत्स्नशोनृप ॥ तच्छ्रुत्वोद्विग्नहृदया
जनाःशोकविमूर्छिताः ॥ १६ ॥ तत्रस्मत्वरिताजग्मुःकृष्णविश्लेषविह्वलाः ॥ व्यसवःशेरतेयत्रज्ञातयो
घ्नंतआननम् ॥ १७॥ देवकीरोहिणीचैववसुदेवस्तथासुतौ ॥ कृष्णरामावपश्यंतःशोकार्तावजहुःस्मृति
म्॥ १८॥ प्राणांश्चविजहुस्तत्रभगवद्विरहातुराः ॥ उपगुह्यपतींस्तातचितामारुरुहुःस्त्रियः॥ १९॥ राम
पत्न्यश्चतद्देहमुपगुह्याग्निमाविशन्॥ वसुदेवपत्न्यस्तद्गात्रंप्रद्युम्नादीन्हरेःस्नुषाः॥ कृष्णपत्न्योऽविशन्नग्निंरु
क्मिण्याद्यास्तदात्मिकाः॥ २०॥

वत्वात् स्वंनिजंवपुरत्रशेषितमवशेषितंप्रणेतुंकर्तुंनैच्छत् किंतुस्वमेवलोकमनयत् तत्रहेतुः मर्त्येनदे
हेनकिं नकिंचित्कार्यमितिस्वस्थानामात्मनिष्ठानांदिव्यांगतिमेवप्रकृष्टांदर्शयन् अन्यथातेपिदिव्यांगतिमनादृत्य योगबलेनदेहसिद्धिंविधाय अ
त्रैवरंतुंयतेरन् तन्माभूदित्येतदर्थमितिभावः ॥ १३ ॥ यएतामुक्तप्रकारांपदवींगतिम् ॥ १४ ॥ तदैवभगवतास्वलोकंगच्छतावसुदेवादीनामपित
त्राग्नयेउपायश्चितितआसीत्तमाह दारुकइत्यादिना ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कृष्णरामौसुतावपश्यंतः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥